

بررسی مورد بیماری

Case Report

گزارش موکورو-ماکوزیس ریه در یک فرد مبتلا به دیابت

دکتر مینا آصفزاده*

A case report of pulmonary mucormycosis in a diabetic patient

M. Asefzadeh

Abstract

Mucormycosis infection is caused by Fungi in zygomycetes class (order mucorales).

Clinical infections are usually manifested as nasopharyngial, cutaneous, pulmonary or disseminated diseases. Generally this infection is found only in immunocompromised hosts.

This report presents a young diabetic man in Boali Cina hospital of Qazvin whose pulmonary biopsy indicated mucormycosis pneumonia. Surgical debridement and IV administration of Amphotericin B was performed for treatment measures in a period of 8 weeks.

Keywords : *Mucormycosis , Diabetes*

چکیده

موکورو-ماکوزیس شامل عفونت‌هایی است که توسط قارچ‌هایی از کلاس Zygomycetes و شاخه موکورال (Mucorales) ایجاد می‌گردد. این قارچ‌ها به وفور در طبیعت یافت می‌شوند و بر روی میوه، نان، کپک‌ها و بخش‌های مختلف بیمارستانی دیده می‌شوند. بیماری در انسان محدود است و اغلب در افرادی که به شدت دچار نقص سیستم ایمنی هستند دیده می‌شود.

تظاهرات کلینیکی بیماری بیشتر به شکل نازوفارنزیال، جلدی، ریوی یا منتشر است. در این مقاله یک مورد موکورو-ماکوز ریه در یک مرد ۲۶ ساله مبتلا به دیابت وابسته به انسولین گزارش می‌شود که با تشخیص پنومونی نکروزانت در بخش داخلی بیمارستان بوعلی سینا قزوین بستری شد و پس از توراکوتومی و بیوپسی ریه با تشخیص موکورو-ماکوزیس تحت درمان با آنفلوریسین B فوار گرفت. بیمار پس از یک دوره درمان ۸ هفته‌ای کاملاً بهبود یافت. هدف از گزارش این مقاله تشخیص برخی عفونت‌های نادر فرucht طلب در افراد دیابتی است که در صورت عدم پاسخ به درمان‌های آنتی باکتریال باید به فکر این قبیل عفونت‌ها بود.

کلید واژه‌ها : موکورو-ماکوزیس - دیابت

■ مقدمه :

موش‌های دیابتی کمتر از موش‌های سالم قادر به پیشگیری از رشد قارچ‌ها هستند.^(۱) البته بر اساس مطالعات انجام شده تاکنون ۱۳ مورد موکورومایکوزیس بدون فاکتور مستعدکننده گزارش شده است.^(۲)

این عفونت در افراد مبتلا به دیابت بیشتر به شکل رینوسربرال است و شکل مغزی یا ریوی آن در بیماران مبتلا به نوتروپنی که در حال حاضر شایع‌ترین نقص سیستم ایمنی است، بیشتر دیده می‌شود.^(۱) عفونت اولیه ریوی در اثر استنشاق اسپورها ایجاد می‌شود و به ندرت ممکن است در اثر آسپیراسیون از منشاء رینوسربرال و یا گسترش میلیری از دستگاه گوارش باشد. پس از استنشاق، اسپورها وارد آلوئول‌ها می‌شوند و شروع به تکثیر می‌کنند و متعاقباً هایفا به عروق دست‌اندازی می‌کنند و درگیری عروق منجر به هموراژی، ترمبوز و انفارکتوس ریه می‌گردد.^(۳) به طور کلی موکورومایکوزیس ریه یکی از عفونت‌های قارچی مهم و فرصت طلب است که معمولاً منجر به مرگ می‌گردد و فقط مقدار کمی از عفونت‌های ریوی بهبود یافته تاکنون گزارش شده است.^(۴)

■ معرفی بیمار:

آقای م - الف ۲۶ ساله، ساکن یکی از روستاهای اطراف قزوین، شغل دامدار، در تاریخ ۱۲/۲۴/۷۷ با تنگی نفس، سرفه‌های شدید و درجه حرارت ۳۸ درجه سانتی‌گراد دهانی مراجعه و در بخش داخلی بستری گردید. سرفه‌های بیمار مداوم و همراه با خلط زرد رنگ و فاقد خون بود. بیمار شروع سرفه را از

موکورومایکوزیس عفونت نادری است که توسط یک دسته از قارچ‌های فرصت طلب از شاخه موکورال ایجاد و به طور عمده از راه هوایی منتقل می‌گردد.^{(۱) و (۲) و (۳)} و شامل انواع زیر است:

Rhizopus , *Rhisomucor* , *Absida* , *Mucor* , *Cunninghamella* , *Mortierella*.^(۴)

این ارگانیسم‌ها به سهولت رشد می‌کنند و به فراوانی در طبیعت یافت می‌شوند. بر روی نان، میوه‌ها، محمرها (کپک‌ها)، گرد و غبار، خاک، مواد غذایی فاسد و بخش‌های مختلف بیمارستان وجود دارند.^(۱)

تظاهرات کلینیکی بیماری را می‌توان به شکل‌های زیر تقسیم نمود:

رینوسربرال؛ ریوی؛ جلدی؛ گاسترواینتیتیال؛ درگیری سیستم عصبی؛ منتشر و سایر شکل‌ها مانند عفونت‌های لوکالیزه در استخوان و غیره.^{(۱) و (۲)}

فاکتورهای مستعدکننده عفونت در انسان عبارتند از: دیابت، ضعف سیستم ایمنی، بدحیمی‌های هماتولوژیک، *Iron overload*, *Aluminum overload* درمان با دسفروکسامین و بالاخره بیماری‌های کلیوی از جمله همودیالیز و پیوند کلیه.^{(۲) و (۳) و (۴)}

۴۰ تا ۵۰ درصد بیمارانی که مبتلا به موکورومایکوزیس هستند، دیابت ملیتوس دارند که نیمی از آنها هنگام مراجعته دچار کتواسیدوزیس هستند. به نظر می‌رسد کتواسیدوز و نقایصی که در نوتروفیل‌های افراد دیابتی ایجاد می‌گردند زمینه را برای پیدایش عفونت آماده می‌سازند.^{(۱) و (۲)} در مطالعات انجام شده بر روی موش‌های مبتلا به دیابت نشان داده است که ماکروفاژهای آلوئولر در

راست دیده شد. بیمار با احتمال پنومونی نکروزانت تحت درمان با مترونیدازول روزانه ۲ گرم و پنی سیلین کریستال روزانه ۱۲ میلیون واحد قرار گرفت. در ضمن جهت بررسی سل ریه، آسمیر اسید فست در سه نوبت و PPD با تست استاندارد ۵ واحدی انسیتو پاستور انجام شد که منفی بود.

با توجه به عدم پاسخ به درمان آنتی باکتریال، در روز نهم بستری، بروناکوسکپی درخواست شد که به علت عدم تحمل بیمار موقیت آمیز نبود. سینی اسکن ریه نیز به دلیل عدم بضراعت مالی انجام نشد. در تاریخ ۷۸/۱/۱۳ مجدداً رادیوگرافی ریه انجام شد که تصویر کارون با حدود مشخص در قسمت فوقانی ریه چپ همراه با کاویته های متعدد در قسمت میانی دیده شد. در ضمن در همان تاریخ سدیمان ساعت اول ۱۰۵ بود.

بیمار در روز نوزدهم بستری جهت درناز آپسی به بخش جراحی تراکس معرفی شد و توراکتومی انجام گرفت که در شرح عمل یک ناحیه نکروتیک همراه با دیواره عفونی در قسمت قدامی لب فوقانی ریه چپ مشاهده شده بود. نسوج نکروتیک برداشته شده و به پاتولوژی ارسال گردیده بود.

در بررسی میکروسکپی، نسوج نکروتیک با انفیلتراسیون متراکم لکوسیت ها (نوتروفیل ها) و تکثیر قارچ با شاخه های کلفت وزوایای پهن به مقدار زیاد در داخل آلوئل ها دیده شده بود. اسپکول های استخوانی- اسفنجی دنده و بافت همبندی مغز استخوان و بافت عضلانی کاملاً سالم بود. مجدداً بیمار در تاریخ ۷۸/۲/۱۵ با سرفه های پروداکتیو، خلط خونی و فیستول چرکی در محل عمل در بخش عفونی

حدود دو ماه قبل به طور متناوب ذکر کرد که در روز های اخیر شدت یافته بود. ضعف، بی حالت، بی اشتہایی و کاهش وزن از علائمی بودند که بیمار از یک سال قبل داشته و در دو ماه اخیر بیشتر شده بود.

بیمار سابقه ۳ ساله دیابت داشت، از داروهای خوراکی آنتی دیابت استفاده می کرد و از ۶ ماه قبل تحت درمان با انسولین ۴۰ واحد روزانه قرار گرفته بود.

در سمع ریه ها، رال های مرطوب فراوان در قسمت میانی و تحتانی ریه چپ شنیده شد. سمع قلب نرمال بوده و در لمس شکم توده یا ارگانومگالی نداشت. آدنوپاتی گردنی، زیر بغل و کشاله ران لمس نشد. تشخیص های اولیه شامل پنومونی باکتریال، سل ریه یا سرطان ریه بود.

■ بروسن های آزمایشگاهی :

تعداد گلوبول های سفید ۷۰۰۰ در هر میلی متر مکعب، نوتروفیل ۰/۸۴، لنفوسيت ۰/۱۴، منوسیت ۱ درصد، سدیمان ساعت اول ۹۵، هموگلوبین ۱۱/۳ و هماتوکریت ۳۴ بود.

قند خون ناشتا ۶۲۵ میلی گرم در دسی لیتر، $BUN=13$ و کراتینین ۰/۸، سدیم ۱۳۷ و پتاسیم ۳/۷ در آنالیز ادراری استون (+) و قند (++) بود. در آزمایش خلط، پلی مرفونوکلرها ۲ تا ۴، منونوکلرها ۱۰ تا ۱۲ و کوکسی گرم مثبت دیده شد. رنگ آمیزی زیل نلسون از نظر باسیل اسید فست منفی بود.

در رادیوگرافی ریه، تصاویر Cavitary در قسمت میانی و قله ریه چپ همراه با کدورت واضح در قله ریه

طیف رادیولوژیک در موکورو مايكوز ریه، افیلتراسیون تحت حاد یا مزمن ریه است که به سرعت به طرف تشکیل آبسه پیشرفت می‌کند و پیدایش آبشهای متعدد ریه ممکن است با پنومونی کشته همراه باشد، به علاوه شکل‌های آندوبرونژیال با گرفتگی صدا و سرفدهای ناشی از فشار توده قارچی پاراتراکتال بر روی عصب زوج ده همراه است.^(۶)

برای تشخیص بیماری به بیوپسی، بررسی میکروسکوپی نمونه باختی و کشت از ضایعات ریوی نیاز است. پیدا کردن قارچ از خلط به ندرت امکان‌پذیر است و تست‌های سرولوژیک نیز کمکی به تشخیص نمی‌کند.^{(۱) و (۲)} درمان این بیماران عمل جراحی همراه با آمفوتیریسین B است. استفاده از ریفارمپین همراه آمفوتیریسین B بر علیه *Rhizopus oryzae* با پاسخ خوبی همراه بوده است که آرمسترونگ نیز پاسخ کلینیکی مناسبی را مشاهده نموده است.^(۱)

همچنین در گزارش دیگری استفاده از آمفوتیریسین B در موارد موکورو مايكوز ریه، نزد افراد مبتلا به لوسومی لنفوستیک مؤثر بوده است.^(۴) مدت درمان مشخص نیست و در مورد هر بیمار ممکن است متفاوت باشد. مسئله‌ای که باید تأکید گردد این است که تا زمانی که سیستم ایمنی و سایر فاکتورهای مستعدکننده عفونت در وضع بحرانی قرار دارند درمان باید ادامه داشته باشد.

□ سپاسگزاری :

بدینوسیله از همکاری آقایان دکتر فلاخ و دکتر فرزام تشکر و قدردانی می‌نماید.

بیمارستان بوعلی بستری و تحت درمان با آمفوتیریسین B روزانه ۵۰ میلی‌گرم قرار گرفت. در ضمن اقدامات لازم در جهت بهبود وضع تغذیه، اصلاح پتابسیم و کنترل قند خون انجام گرفت. حال عمومی بیمار کم کم بهتر شد. سرفه‌های بیمار کم شد و اشتها بیمار برگشت. فیستول‌های چرکی بسته شد. در هفته هشتم درمان بیمار ۵ کیلو اضافه وزن داشت و سرعت رسوب گلبولی در ساعت اول حدود ۳۶ و شمارش گلبول‌های سفید در حد طبیعی گزارش شد. در رادیوگرافی ریه بهبود واضح در ریه چپ و محو افیلتراسیون قله ریه راست دیده شد.

□ بحث و نتیجه‌گیری :

هر چند که انواع مختلفی از قارچ‌ها از جمله: موکورو مايكوز، آسپرژیلوس، کوکسیدوایدوایمیتیس و کریپتوکوکوس نئوفورمانس قادر به ایجاد پنومونی اولیه در افراد مبتلا به دیابت هستند، اما موکورو مايكوزیس به طور کلاسیک در افراد دیابتی باعث ایجاد عفونت رینوسربرال شده می‌شود و به ندرت ممکن است به شکل عفونت اولیه ریوی همراه با هموپیزی تظاهر نماید.^(۶) در این صورت بیشتر به شکل پنومونی تحت حاد یا مزمن دیده می‌شود و ممکن است کشته باشد. در بیمار معرفی شده نیز عفونت به طور تدریجی پیشرفت نموده و بیمار حدود ۲ ماه پس از شروع علائم مراجعت نموده است.

تظاهرات بالینی شامل برونشیت پیشرونده غیراختصاصی، پنومونی با علائمی از انفارکتوس و ترومبوز است. در این بیمار مشخص ترین یافته بالینی سرفه، دفع خلط چرکی و گاهی خونی و دیسترس تنفسی بوده است.

: ملکیت ادبیات

1. Armstrong D. Treatment of opportunistic fungal infections. *Clin Infect Dis* 1993 ; 16 : 1-9
2. Connolly JE JR , Mc Adams HP , Erasmus JJ et al. Opportunistic fungal pneumonia. *J Thorac Imaging* 1999 Jan ; 14 (1) : 51-62
3. Del-Valle-Zapico-A , Rubio-Suarez-A , Mellado-Encinas-P et al. Mucormycosis of the sphenoid sinus in an otherwise healthy patient , case report and literature review. *J Laryngol Otol* 1996 May ; 110 (5) : 471-3
4. Fukushima T , Sumazaki R , Shibasaki M et al. Successful treatment of invasive thoraco pulmonary mucormycosis in a patient with acute lymphoblastic leukemia. *Cancer* 1995 Sep; 76 (5) : 895-9
5. Hopkins MA , Treloar DM. Mucormycosis in diabetes. *Am J Crit Care* 1997 Sep ; 6 (5) : 365-7
6. Koziel H , Koziel MJ. Pulmonary complications of diabetes Mellitus. *infect dis clin North Am* 1995 March ; 65-88
7. Piliero PJ , Deresiewicz RL. Pulmonary zygomycosis after allogenic bonemarrow transplantation. *South Med J* 1995 Nov ; 88 (11) ; 1149-52
8. Tinerney Maureen R , Ann Sullivan Baker. Infections of the Head and Neck in diabetes Mellitus. *Infect dis clin North Am* 1995 March ; 195-9
9. Vazquez Jose A , Jack D. Sobel. Fungal infections in diabetes , *infect dis clin North Am* 1995 March ; 97-112
10. Zabel DD. Mycotic infection with Mucormycosis. *Del Med J* 1997 Sep ; 69 (9) : 459-64